

The Holy See

***DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AI PELLEGRINI
DELLE DIOCESI DI TORUN E DROHICZYN (POLONIA)***

Giovedì, 19 febbraio 1998

Drodzy Bracia i Siostry - pielgrzymi diecezji torunskiej,¹. Witam was i pozdrawiam serdecznie. Moje pozdrowienie kieruje przede wszystkim do księdza Biskupa Ordynariusza i dziękuję mu za słowo, jakie skierował do mnie. Pozdrawiam również księdza Biskupa Pomocniczego, przedstawicieli duchowienstwa, osoby zakonne, a zwłaszcza Siostry Pasterki. Witam serdecznie pania Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawicieli władz województwa i miasta Torunia. Sprawiliście mi wielką radość tymi odwiedzinami, bo ziemia torunska, a zwłaszcza miasto Toruń są mi znane i drogie. Przybliżyła mi to miasto przede wszystkim postać wielkiego torunczyka - Mikołaja Kopernika, którego 525 rocznica urodzin przypada właśnie w dniu dzisiejszym, 19 lutego. Jest on obecny w świadomości wszystkich Polaków, a zwłaszcza mieszkańców Torunia przez Uniwersytet jego imienia. Dziękuję wam również za dar, jaki przyniesliście osobście dla Papieża. Od dzisiaj czuje się jeszcze bardziej związany z tym miastem i z wami. Bóg zapłać wszystkim! Dzisiejsze spotkanie przypomina mi moją ostatnią pielgrzymkę do Ojczyzny. Diecezja torunska była przecież w jakiś szczególny sposób obecna w Zakopanem, gdzie odbyła się beatyfikacja Marii Karłowskiej, założycielki Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. Wraz z całą waszą diecezją składam dzięki Bogu za te beatyfikacje i za przykład, jaki zostawiła ta błogosławiona naszej Ojczyźnie i Kościołowi w Polsce. Swoim życiem, a zwłaszcza apostołską działalnością wśród kobiet, które doznały niedzi materialnej i moralnej, ukazała, że największą wartością jest miłość, która nigdy nie mówi: «dosyć», i nigdy nie zatrzymuje się w drodze. Taka miłość staje się źródłem służby bliźniemu, zwłaszcza temu najbardziej potrzebującemu, z niej wyrasta również szacunek dla godności ludzkiej.² Kościół i świat stoi u progu Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Także wasza diecezja przygotowuje się do tego Jubileuszu. W tej perspektywie szczególnego znaczenia nabiera wezwanie do nowej ewangelizacji, która nie może być tylko działaniem na zewnątrz, ale winna objąć w pierwszym rzędzie życie osobiste każdego wierzącego. Nie można ewangelizować, jeżeli się samemu nie jest przedmiotem ewangelizacji. Nauka Chrystusa jest bowiem jak skarb ukryty w roli (por. Mt 13, 44-45). Chodzi o to, aby umieć odkryć te wielkie i bezcenne wartości, jakie ten skarb kryje w sobie, ukochać je, a potem dzielić się tym skarbem z innymi. Aby do tego doszło potrzebna jest wewnętrzna przemiana, która dokonuje się w sercu przez modlitwę i udział w sakramentach świętych, zwłaszcza w Sakramencie Pojednania i Eucharystii. Tylko człowiek przemieniony, dla którego jedynym drogowskazem i przewodnikiem jest Chrystusowe prawo miłości i światło Ducha Świętego, może dokonać prawdziwej przemiany serc i umysłów innych ludzi, środowiska, narodu czy świata. Tylko «nowy człowiek w Chrystusie» może wnieść wkład w dzieło nowej ewangelizacji. Tak pojęta przemiana staje się źródłem

swiadectwa, na jakie czeka swiat. Streszcza sie ono przede wszystkim w dziełach milosierdzia, autentycznej solidarnosci z bliznimi, zwlaszcza z tymi najbardziej potrzebujacymi. Dowiedzialem sie, ze darem waszej diecezji z okazji beatyfikacji jest Torunskie Centrum *Caritas* im. bl. Marii Karłowskiej. Jest ono owocem współpracy spoleczenstwa waszego miasta i bedzie sluzyc pomoca potrzebujacym. Centrum prowadzi stolówke dla ubogich, opiekuje sie ludzmi chorymi i dziecmi z biednych rodzin, uzycza schronienia bezdomnym i rodzinom dotknietym różnymi nieszczesciami. W osrodku tym, zgodnie z charyzmatem Zgromadzenia, pracuja Siostry Pasterki, których dzialalnosc rozciaga sie również na inne zakłady wychowawcze, opiekuncze i charytatywne. Czyz moze byc bardziej trafna odpowiedz na dar tej beatyfikacji? Jest to bowiem konkretny wkład w dzieło ewangelizacji, zgodnie ze słowami Chrystusa: «po tym wszyscy poznaja, zescie uczniami moimi, jesli bedziecie sie wzajemnie milowali» (J 13, 35).³ Niech przykład blogoslawionej Marii Karłowskiej przynosi owoce, zacheca i umacnia zwlaszcza tych, którzy obrali droge sluzby blizniemu. Niech staje sie natchnieniem dla duchownych i swieckich w realizacji duszpasterskich przedsiwziec i dzialalnosci apostołskiej. Prosimy Ducha Swietego, aby udziлил wam swiatla na drodze własnego uświęcenia i wzmacnial wasze sily do wypelniania obowiazków osobistych, rodzinnych, duszpasterskich i spolecznych. Tylko dzięki łasce Ducha Swietego mozemy podejmowac dzieła wielkie i niezwykle, ponosic ofiary i wyrzeczenia dla chwaly Bozej i zbawienia własnego. Dziekuje wam za wasze modlitwy i prosze, abyscie zanesli moje pozdrowienie waszym bliskim, którzy zostali w kraju, a zwlaszcza ludziom starszym i chorym. Wszystkim tu obecnym i całej Wspólnocie diecezji torunskiej z serca blogoslawie.*** *Drodzy Bracia i Siostry diecezji drohiczynskiej*,¹. Serdecznie witam was na Watykanie i zarazem dziekuje za te odwiedziny. Pozdrawiam w sposób szczególny ksiedza Biskupa - Pasterza diecezji i dziekuje mu za słowa, jakie skierowal do mnie na poczatku tego spotkania. Pozdrawiam przedstawicielei duchowienstwa, takze wójtów i burmistrzów Gmin nalezacych do diecezji drohiczynskiej, jak również przedstawicielei wiernych Kosciola drohiczynskiego. Niejednokrotnie spotykalem sie z pielgrzymami z waszej diecezji przy różnych okazjach, ale to spotkanie ma szczególny charakter. Przybywacie bowiem do Rzymu jako pielgrzymi, aby odwiedzic groby Apostolów. Tu, w Wiecznym Mieście, swiety Piotr i Pawel dali wspaniale swiadectwo Chrystusowi przez swoja meczenska smierc. Ich swiadectwo umacnia nasza wiare i staje sie zacheta na drodze do swietosci i wiernosci Bozym przykazaniem.² Swiety Pawel, zwracajac sie do wiernych Efezu nazywa ich «obywatelami swietych i domownikami Boga - zbudowanymi na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem wegielnym jest sam Chrystus Jezus» (por. 2, 19-20). Te słowa odnosza sie takze do kazdego chrzescijanina, czyli do kazdego z nas, i gdy je teraz wypowiadam, przychodzi mi na mysl wasza diecezja drohiczynska i ziemia podlaska, rozlozona malowniczo nad brzegami Bugu. Jest to ziemia o glebokiej chrzescijanskiej tradycji, która tworzyli wasi dziadowie i ojcowie - cale pokolenia, które byly przed wami. Jestecie spadkobiercami tego bogatego dziedzictwa, które jest darem Bozej Opatrzności. To przeciez na tej ziemi poniesli smierc za wiare meczennicy unicy z Pratulina - blogoslawiony Wincenty Lewoniuk i dwunastu Towarzyszy. Ich przejmujace swiadectwo chowa gleboko w pamieci Kosciól na Podlasiu. Jakze wielu bylo na waszej ziemi tych znanych i nieznaných swiadków wiary, którzy zlozyli ofiare z zycia w obronie Chrystusa. Jest to wielkie i wstrzasajace martyrologium, o którym trzeba ciagle pamietac. Chcialbym również wspomniec inne, drogie waszemu sercu postaci: blogoslawionego Honorata Kozminkiego, sluge Bozego biskupa Zygmunta Lozinkiego - nieustraszonego i ofiarnego pasterza najpierw diecezji minskiej, a później pinskiej, sluge Bozego ksiedza Ignacego Kłopotowskiego - zalozyciela Sióstr Loretanek oraz sluge Bozego ksiedza Antoniego Beszta-Borowskiego. Trzeba dolaczyc do nich takze postaci naszych bohaterów narodowych: Tadeusza Kosciuszke, Romualda Traugutta, a takze naszego wieszca narodowego Adama Mickiewicza, którego dwusetna rocznice urodzin w tym roku obchodzimy. Byli oni z ta ziemia Podlasia scisle zwiazani, posród tego ludu zyli i ksztaltowali swoja osobowosc i powolanie, przygotowujac sie do waznych zadan, jakie postawila przed nimi Opatrzność Boza. Niech to wielkie dziedzictwo ubogaca was wewnetrznie i staje sie natchnieniem dla tych wszystkich, którzy sluzą Kosciolowi i naszej

Ojczyźnie.3. Wielkim wydarzeniem w życiu Kościoła drohiczyńskiego był Synod Diecezjalny, który zakończył się w dniu 25 maja 1997 r. Synod ten wyznaczył wam zadania nowej ewangelizacji u progu roku 2000 po narodzeniu Chrystusa. Życze, aby przyniósł on oczekiwane owoce, do których należy przede wszystkim pogłębienie życia chrześcijańskiego oraz ożywienie aktywności apostoelskiej Ludu Bożego. Nowa ewangelizacja wymaga bowiem udziału katolików świeckich w życiu Kościoła. Dlatego ciesze się, że w waszej diecezji działa i rozwija się Akcja Katolicka a także Uniwersytet Ludowy, który ma dużą popularność. Moi drodzy, polecam was wszystkim tu obecnym i cały Kościół drohiczyński Chrystusowi - Odkupicielowi człowieka. On bowiem jest «kamieniem węgielnym». Na Nim budujcie swoje życie osobiste, rodzinne i społeczne, abyscie mogli «stanowić mieszkanie Boga przez Ducha» (Ef 2, 22). Na trud nowej ewangelizacji z serca wam błogosławie i proszę, abyscie to błogosławieństwo przekazali waszym najbliższym i wszystkim moim Rodakom.